

DZIENNIK

ZARZĄDU M. ST. WARSZAWY

N 37

9 maja

1922 r.

Od Administracji.

Prenumerata „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” wynosi:

rocznie	2000 mk.
kwartalnie	500 „
miesięcznie	200 „
Numer pojedynczy	25 „

Ogłoszenia, wyłącznie poza tekstem po mk. 25 za wiersz trójłamowy petitu.

Prenumeratę należy nadsyłać wyraźnie pod adresem: „Redakcja Dziennika Zarządu m. stoł. Warszawy” — Senatorska 14. Magistrat II piętro.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Taryfa opłat budowlanych, pobieranych przez Urząd Inspekcyjno-Budowlany.

(Uchwała Rady Miejskiej z dnia 16 marca 1922 r. w sprawie podwyższenia opłat budowlanych, zatwierdzona przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w d. 21 kwietnia 1922 r. za N^o S. M. 2195).

1) Za zejście na grunt dla zbadania i wydania opinji na skutek podania właścicieli posesji o uzyskanie pozwolenia:

a) na drobne przeróbki, nie wymagające dołączenia planów objaśniających mk. 1.500,

b) na takież przeróbki, wymagające dołączenia planików objaśniających i obliczeń wytrzymałości mk. 3.000,

c) za urządzenie reklamy, wystawy, rusztowania mk. 700.

2) Za zejście na grunt dla zbadania i wydania opinji na skutek podania o rozbiórkę budynku:

a) parterowego, który był zamieszkały mk. 2.000,

b) każde następne piętro (poddasze zamieszkałe liczy się za piętro) po mk. 1.200,

c) budynków, które nie były zamieszkałe i służyły dla celów gospodarczych mk. 1.500.

3) Za zejście na grunt i rozpatrzenie projektów przedstawionych do zatwierdzenia:

a) bez obliczeń lub z obliczeniami nieznacznymi od formatu 20×33 cent. mk. 2.000,

b) z obliczeniami większemi i z obliczeniami złożonemi, jak stropy żelbetonowe, więzary, dźwigary i t. p. od formatu 20×33 cent., do którego obliczenia te się odnoszą mk. 3.500;

a z pozostałych formatów cena będzie pobierana mk. 2.000.

4) Za pozwolenie skopjowania z planów, znajdujących się w archiwum Urzędu Inspekcyjno-Budowlanego od formatu planu archiwalnego skopjowanego mk. 350.

5) Za deklarację o przyjęciu nadzoru nad budowlą:

a) za blankiet deklaracji mk. 80,

b) od złożonej deklaracji budowniczego i majstra mk. 700.

c) od złożonej deklaracji przedsiębiorcy mk. 2.000.

W sprawie opłat stemplowych.

Wobec zniesienia od dn. 1. IV. r. b. kontroli uprzedniej wszelkich wypłat, odpowiedzialność za należyte przestrzeganie obowiązujących przepisów o opłatach stemplowych w zastosowaniu do wszelkich dokumentów, wystawianych dla instytucji miejskich oraz przez te instytucje, wkładam na kierowników poszczególnych biur i instytucji miejskich.

Przypominam, że obowiązująca w chwili obecnej ustawa stemplowa od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych z dn. 28. X. 1921 r. oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy, podane zostały do wiadomości w Dzienniku Zarządu m. st. Warszawy Nr. 2, 5, 21 z dn. 7. I., 16. I. i 8. III. r. b.

Całkowita obowiązująca taryfa opłat stemplowych została opublikowana w Nr. 8 czasopisma „Sprawy podatkowe” nakładem księgarni F. Hoesicka—Senatorska 22.

Co do opłat od umów, ofert i t. p. należy stosować się do przepisów ustawy stemplowej, obowiązującej na obszarze b. okupacji niemieckiej, opracowanej przez Dr. Adama Kozubowskiego (wydawnictwo Gebethnera i Wolffa).

We wszelkich kwestjach wątpliwych, dotyczących opłat stemplowych, należy zwracać się o wyjaśnienia do naczelnego radcy prawnego Magistratu.

Prezydent m. st. Warszawy

St. Nowodworski.

RUCH SŁUŻBOWY.

Podaję do wiadomości, iż Komisja Dyscyplinarna Magistratu m. st. Warszawy powzięła następujące decyzje:

1. Kancelistę wydziału VII Bolesława Bystrzanowskiego za samowolne w ciągu miesiąca opuszczenie pracy bez powodów usprawiedliwiających ze służby miejskiej usunąć od dnia opuszczenia przezeń zajęć.

2. Posługaczowi szpitala starozaconnych Joskowi Hochmanowi za przyjęcie nienależnego datku od chorego udzielić surowej nagany z ostrzeżeniem, że za najmniejsze następne wykroczenie służbowe zostanie ze służby miejskiej usunięty i skazać go na grzywnę w wysokości mk. 2000.

3. Stróżowi wydziału VIII-go Wincentemu Pietrzakowi za przychodzenie na służbę w stanie podchmielonym udzielić surowej nagany z ostrzeżeniem, że za następne najmniejsze wykroczenie zostanie ze służby miejskiej usunięty, oraz przenieść go na inne stanowisko.

4. Służącą ochrony Nr. 27 Władysławę Minta za nadużycia służbowe

ze służby miejskiej usunąć; biorąc pod uwagę wyjątkowe położenie oskarżonej, łagodzące jej przestępstwo,—wykonanie wyroku zawiesić na lat 2 z zaznaczeniem, że najmniejsze przewinienie Minty w tym okresie powodować będzie usunięcie jej ze służby miejskiej.

5. Robotnicy dniówkowej ogrodów miejskich, Zuzannie Rymuszkowej za pobieranie opłat od uczniów, chcących korzystać z szaletów miejskich, przy uwzględnieniu okoliczności łagodzących, udzielić nagany i skazać ją na grzywnę w wysokości mk. 1000.

6. Posługaczowi szpitala starozaconnych Abramowi Berentowi za przyjęcie nienależnego datku od chorego udzielić surowej nagany oraz skazać go na grzywnę w wysokości mk. 2000.

7. Szeregowca IV oddz. Str. Ogn. Stanisława Strzelczyka za niesumienne i lekceważące wykonywanie obowiązków służbowych z zajmowanego stanowiska usunąć.

8. Maszyniście elektrowni w Mokotowie Władysławowi Kaźmierczakowi za spanie podczas dyżuru, przy uwzględnieniu okoliczności łagodzących, udzielić nagany.

9. Robotnikowi placowemu stacji pomp na Czerniakowskiej Andrzejowi Galasowi za stawienie się do pracy w stanie nietrzeźwym udzielić surowej nagany z ostrzeżeniem, iż za następne najmniejsze wykroczenie zostanie ze służby miejskiej usunięty oraz skazać go na grzywnę w wysokości mk. 3000.

10. Woźną szkoły Nr. 54 Helenę Siewierską za nadużycia służbowe ze służby miejskiej usunąć.

11. Stróżowi szpitala Dz. Jezus Marcinowi Kisielowi za wysoce niewłaściwe zachowanie się w stosunku do Intendenta szpitala—przy uwzględnieniu okoliczności łagodzących udzielić surowej nagany z ostrzeżeniem, że następne najmniejsze wykroczenie z jego strony pociągnie za sobą usunięcie go ze służby miejskiej.

Prezydent: (—) *St. Nowodworski.*

Naczelnik wydziału do spraw ogólnych: (—) *P. Kłossowski.*

GZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Przebudowa warszawskiego węzła kolejowego.

Warunki geologiczne i hydrologiczne terenu tunelowego.

I.

Gromadząc możliwie najobszerniejszy materiał do sprawy przebudowy warszawskiego węzła kolejowego i chcąc w ten sposób umożliwić rozpatrzenie i zdecydowanie tej sprawy na gruntownych podstawach, Magistrat zasięgnął między innymi także opinii wybitnego znawcy stosunków hydrogeologicznych Warszawy p. inż. Rychłowskiego o warunkach geologicznych i hydrologicznych terenu Alei Jerozolimskiej, gdzie tunel kolejowy ma być przeprowadzony. Wywody i dane inż. Rychłowskiego, zakomunikowane Komisji regulacji m. Warszawy, brzmią jak następuje:

Topografia terenu tunelowego.

Przekrój po osi wzdłuż linii Alei Jerozolimskiej wykazuje największe wyniesienie terenu plus 36 metrów nad 0 Wisły (114,79 n. p. m. B.) między ulicami Towarową i Składową, od których w dwóch przeciwnych kierunkach powierzchnia Alei się obniża, więc w kierunku południowo-zachodnim ku byłemu korytu Pra-Wisły, płynącej niegdyś przez dzisiejszą rzeczkę Jeziorkę, rzeczkę Utratę, płynącą koło Błonia, ku wielkiej erozyjnej wnęcie t. zw. „kotlinie Polskiej Wodnej”, lub Berlińsko-Warszawskiej i znowu teren pada w przeciwnym kierunku na północno-wschód ku łożysku dzisiejszej rzeki Wisły. Na tej pochyłości od strony Wisły między ulicą Marszałkowską a Wisłą daje się odróżnić spływna dawniejsza rynna, a dziś zaniesiona, rozdwojona między ulicą Marszałkowską i Bracką, wywołująca prawdopodobnie, poza oddziaływaniem kanalizacyjnych kolektorów depresją wód gruntowych we wnętrzu ziemi, a głównie przez spływ w ramieniu, idącym przez ulicę Książęcą, gdzie istniało niegdyś łożysko wodnej strugi.

Przecięcie prostopadłe do Alei wzdłuż ulicy Marszałkowskiej wykazałoby jeszcze upad i w kierunku zachodnio-północnym ku wspomnianej wyżej erozyjnej wnęcie, a dzisiejszej puszczy Kampinowskiej i w ten sposób ukształtowanie powierzchni Warszawy przedstawi się nam jako wzgórze, zewsząd oblane niegdyś wodą, a nawet bardzo długi czas wodą pokryte.

Dane te paleo-geograficzne pozwolą nam zrozumieć nie tylko ukształtowanie powierzchni Warszawy przez działanie omywań rynien wodnych spływnych, w trzech kierunkach, a więc w kierunku dzisiejszej Wisły i w kierunku wielkiej Pra-Wisły i nareszcie w kierunku wielkiej erozyjnej Kotliny Polskiej, ale co najważniejsze wyjaśni nam genezę układów mas skalnych, decydujących o możliwości przeprowadzenia w mowie będącego tunelu.

Geologia terenu tunelowego.

Po zdjęciu pokrywy osadów lodowcowych z powierzchni starszych formacji, które tu zjawiają się gliny trzeciorzędowe, przedstawi się nam topografia inna, a głównie ukażą się liczne bruzdy spływne erozyjne, to znowu zagłębienia w glinach miocen-skich, od którego ukształtowania powierzchni zależnymi będą wszelkie nasycenia mas skalnych wodą, mających strukturę to ścisłą jak glina, jak margle lodowcowe, to znowu zjawiają się jak masy sympie żwirów i piasków morenowych, decydujących o wszelkich ruchach wód wgłębionych.

Oznaczenie to ukształtowania trzeciorzędu było możliwe przez liczne wierceń, które wykazały również, że gliny miocen-skie tworzą garb na lewym brzegu Wisły i wylaniają się nawet na powierzchnię, jak to ma miejsce na stacji tramwajów w Mokotowie, na terenie Sejmu, w Łazienkach, przy moście Poniatowskiego, przy Muzeum Przemysłu i Handlu, w Cytadeli, a nawet we wsi Burakowie pod Warszawą. Grzbiet ten ma upad szybki w obie strony i kryje się w głębie osadów lodowcowych. Na tej powierzchni glin zalegają osady złożone z piasków

i żwirów i tworzą w Warszawie środowisko wód gruntowych pierwszego poziomu. Warstwy te powstały z moreny dennej pierwszego zlodowacenia. Wyższe masy dyluwialne, powstały bądź to ze zwałów lodowca, z osadów jeziorowych, lub też z odmiałów wspomnianych rynien wodnych w polodowcowym okresie. Stąd osady ziemne niegłębokie Warszawy składać się będą z mas skalnych w następującym typowym układzie, rozpatrując je od trzeciorzędu począwszy ku powierzchni, a mianowicie:

1) z piasków i żwirów morenowych z rozkruszenia skał z północy pochodzących;

2) z margli lodowcowych, przedstawiających masy zbite, podobne do piaskowców z tą jednak różnicą, że posiadać mogą liczne glazy narzutowe w swoim wnętrzu, będącą masą twardą, wytrzymałą na ciśnienie, nieuwarstwowaną, o scementowaniu marglisto gliniastem, nieprzepuszczalnym dla wody, o barwie szaro-zielonej, lub szaro-ciemnej, niekiedy szaro-żółtej, przechodząc przytem często przez zwietrzenie w glinę;

3) piaski kwarcowe białe, które głębiej zalegając najczęściej są wodonośne i mogą przechodzić niekiedy w pyły ilaste, t. zw. kurzawki;

4) ily lodowcowe o konsystencji mazistej najczęściej będą utworami jeziorowymi z rozmycia margli lodowcowych pochodzącymi;

5) gliny lodowcowe częściej żółte o charakterze lössowym, zawsze prawie piaszczyste i często żelaziste, przytem silnie w swych umiejscowieniach zdeformowane, spotykają się również niekiedy z włączeniami gniazd, żwirów i piasków;

6) alochtony glin trzeciorzędu przez ablację, denudację i erozję powstałe i na koniec;

7) gleba lub ziemia próchniczna na powierzchni t. zw. bielica.

Gliny czy też ily mioceneskie w Warszawie, tworzące podstawę dla wyższej pokrywy dyluwialnej, osiągają często w Warszawie miąższość od 100 do 150 metrów, mając pod sobą for-

mację węgla brunatnego, głębiej piaski glaukonitowe, nasycone wodą artezyską, tworząc drugi poziom wód wglębnych w Warszawie.

Powyżej podane gatunki mas skalnych biorą udział w budowie terenu tunelowego w różnym jednak ich do siebie ustosunkowaniu czyli t. zw. strategrafji warstw, związanych ewolucyjnym czasem warstw tych powstania. Znajomość strategrafji dla oceny właściwej tych mas ziemnych pod budowlę jest pierwszorzędno znaczenia. Ustosunkowanie mas skalnych we wzajemnym ich do siebie położeniu określają zazwyczaj profile geognostyczne, a przez wiercenie osiągnięte. Terminologia jednak mas ziemnych nie może być tu dowolną, domyslną, lecz przez naukę przyjętą, opierając się na litologicznych i petrograficznych cechach mas ziemnych. Niezrozumiałymi więc byłyby oznaczenia w rodzaju, jak „ily sprasowane“, lub oznaczenia glinami, tam gdzie się margle znajdują, lecz największym błędem jest nieodróżnianie warstw przeniesionych, t. zw. alochtonicznych z obcych formacji w odróżnieniu od autochtonicznych warstw w stałym umiejscowieniu, jak się mówi zwykle in situ, a które to nieodróżnienia szczególnie w dyluwium często prowadziły do błędów. Udzielony mi przekrój przez Wydział, a zestawiony przez Zarząd węzła kolejowego, rzekomo geologiczny, sprzecznym jest z danymi, któremi rozporządzam z własnych wierceń, również i z najnowszych wierceniach, wykonanych przez firmę „Przedzicki i Wojsław“ i otrzymanymi stamtąd próbami gruntów, co dozwoiliło mi poznać dokładnie układy te, a rezultat określić właściwych poniżej podaję.

Otwór przy ulicy Marszałkowskiej.

Od 0 do 1,55 metr. nasyp; od 1,55—3,60 metr. glina żółta lösowa, piaszczysta; od 3,60—7,45 metr. piasek gliniasty; od 7,45—8,60 metr. il gliniasty szaro-żółty zawilgocony; od 7,60—15 metr. piasek biały kwarcowy

wy drobny wodonośny.—Poziom wody 8,7 metra.

Otwór przy ulicy Kruczej.

Od 0 do 1,00 metr. nasyp; od 1,00—5,00 metr. glina ciemno-żółta piaszczysta; od 5,00—7,00 metr. il marglisty lodowcowy; od 7,00—15,00 metr. piasek kwarcowy biały wodonośny. — Poziom wody 7,3 metra.

Otwór przy ulicy Nowy-Świat.

Od 0 do 0,80 metr. nasyp; od 0,80—1,80 metr. piasek gliniasty zanieczyszczony; od 1,80—2,50 metr. glina ciemno-żółta marglista; od 2,50—4,50 metr. piasek marglisto-gliniasty; od 4,50—6,30 metr. piasek morenowy z marglu lodowcowego wymyty, od 6,30—14,50 metr. margiel ciemny lodowcowy zbity; od 14,50— — metr. il lodowcowy zielonkawy zawilgocony.—Poziom wody 11,5 metra.

Otwór przy ulicy Nowy-Świat przy „Udziałowej“

Od 0 do 1,80 metr. nasyp; od 1,80—2,30 metr. glina żółto-ciemna z wykwitami wapiennymi, od 2,30—3,00 metr. ciemno-żółty gliniasty piasek z gładzikami, marglisty; od 3,00—6,00 metr. glina lodowcowa piaszczysto-marglista, ciemno-żółta z gładzami narzutowemi; od 6,00—15,00 metr. gliniaste iły margliste, ciemno-żółte lodowcowe, od 15,00—21,00 metr. ciemno-zielonkawy il z mikką; od 21,00— — iło-glina niebieskawa z rozmytego miocenu pochodząca.—Poziom wody nieoznaczony.

(d. n.)

Z ZAGADNIENI KOMUNALNYCH.

Długoterminowy kredyt hipoteczny.

W jednym z ostatnich numerów „Kurjera Warsz.“ (Nr. 118) poświęcił p. Stanisław Libicki dłuższy artykuł sprawie długoterminowego kredytu hipotecznego, która zwłaszcza w obecnym okresie powojennym ma dla miast i ich rozbudowy szczególne znaczenie.

Do rozwoju zarówno Warszawy, jak i innych miast polskich w ciągu ostatnich lat czterdziestu przed wybu-

chem wielkiej wojny przyczyniły się — jak słusznie podnosi p. Libicki — w ogromnej mierze miejskie towarzystwa kredytowe, bo dzięki ułatwionemu kredytowi hipotecznemu długoterminowemu mógł się rozwijać bardzo silnie ruch budowlany.

„Wybuch wojny—mówi dalej autor artykułu—i jej długotrwałość, niszczące wszelkie podstawy rozwoju ekonomicznego, szerczące na całym obszarze ziem naszych niesłychane zniszczenie warsztatów pracy, siedzib ludzkich i gospodarstw najbardziej odbiły się na życiu i stanie ekonomicznym miast polskich.

„Wskutek niezrozumienia tej groźnej niesłychanej dla ludności miejskiej sytuacji i błędnej polityki rządu i sfer prawodawczych w stosunku do miast wytworzyła się dla nich niebywała wprost sytuacja i zarodki zupełnego zniszczenia. Oprócz środków, jakie muszą przedsięwziąć sfery rządowe w celu zapobieżenia złemu i dostarczenia ludziom dachu nad głową, ważną rolę powinien odegrać i kredyt hipoteczny.

„Jak wiadomo, zanikł on prawie zupełnie wskutek wydania ustawy z d. 29 kwietnia 1820 r. o przerachowaniu zobowiązań rublowych na marki polskie. Prywatni kapitaliści, instytucje społeczne, zapisobiorcy, wdowy i sieroty są doszczętnie zrujnowani, zasada przewalutowania w ten sposób długów hipotecznych odstraszyła na długo prywatne kapitały od lokaty hipotecznej. Z drugiej strony własność miejska pozbawiona sprawiedliwego dochodu nie mogła znaleźć ratunku w kredycie hipotecznym z powodów wyżej wyluszczonej.

„Towarzystwa kredytowe miejskie, oparte na wzajemnej odpowiedzialności stowarzyszonych i nie mające charakteru instytucji zarobkowych, wobec ogromnego wzrostu kosztów administracji, znalazły się w nader ciężkim położeniu, niektóre zaś, nie będąc w możności przy małych bardzo dochodach pokrywać najniezbędniejszych wydatków, zmuszone były do zawieszenia swej pożytecznej dzia-

łałości. Suwałki, Łomża a nawet Kielce nie mogą już korzystać z kredytu, udzielanego im przedtem przez istniejące tam towarzystwa kredytowe. Zwracano się też z różnych stron, aby Tow. kredytowe m. Warszawy rozszerzyło swą działalność na całą Rzeczpospolitą. Szczególniej podkreślały brak kredytu hipotecznego niektóre miasta Wielkopolski i Pomorza. Istniejące przed wojną instytucje, udzielające długoterminowego kredytu hipotecznego na nieruchomości miejskie były wyłącznie niemieckie o silnem zabarwieniu hakatystycznym. Zarządy tych towarzystw przeniosły się do Niemiec i odtąd nowe pożyczki na nieruchomości miejskie nie są udzielane.

Dalsze uwagi poświęca p. Libicki reorganizacji Towarzystwa kredytowego m. Warszawy, oraz zadaniom, jakie sobie stawia w swej rozszerzonej na cały teren b. zaboru rosyjskiego działalności i określa je, jak następuje:

„Tow. kredytowe m. Warszawy, w poczuciu obywatelskiego obowiązku, jako najstarsza instytucja długoterminowego kredytu miejskiego, uznało za konieczne umożliwić właścicielom nieruchomości w tych miastach, które pozbawione są zupełnie kredytu hipotecznego, zaciągnięcia pożyczek długoterminowych. Ogólne zgromadzenie reprezentantów upoważniło dyrekcję do wyjednywania zezwolenia na rozszerzenie działalności i odpowiednich zmian ustawy.

„Według zatwierdzonych przez p. ministra skarbu przepisów: Tow. kredytowe m. Warszawy udziela pożyczek długoterminowych w listach zastawnych na nieruchomości w miastach, miejscowościach letniczych i innych o charakterze siedzib miejskich, mających urządzoną hipotekę. Pożyczki udzielane będą za zabezpieczeniem hipotecznem na nieruchomości, przynoszące stały dochód, na budowlę murowane, drewniane, na place i ogrody.

„Działalność Towarzystwa rozszerza się na cały teren b. zaboru rosyjskiego w granicach Rzeczypospolitej Polskiej. Na inne dzielnice Polski

Towarzystwo będzie mogło rozszerzyć swą działalność po uzgodnieniu w drodze właściwej przepisów prawa co do zabezpieczenia i egzekucji należności, obowiązujących w tych dzielnicach z takimiż przepisami obowiązującymi u nas. Towarzystwo ma prawo udzielać pożyczek na budowlę murowane i place na okres umorzenia nie przewyższający lat 60 i na drewniane lat 30. Pożyczki na budowlę murowane nie mogą przewyższać 60 proc. szacunku technicznego, na budowlę drewniane 50 proc. Stowarzyszeni w tych miastach i miejscowościach, na które rozciąga się działalność Towarzystwa, wybierają pełnomocników i zastępców, uczestniczą oni w ogólnem zebraniu pełnomocników Tow. kredytowego m. Warszawy.

„Miasta i miejscowości, które korzystają z pożyczek Towarzystwa, stanowią w każdym starostwie jeden okrąg wyborczy. Wybory dokonywują się pod przewodnictwem prezydenta lub burmistrza głównego miasta w starostwie. Na każdych 50 wyborców przypada jeden pełnomocnik. — Towarzystwo kredytowe m. Warszawy nie ma zupełnie zamia u udzielenia pożyczek na nieruchomości w tych miastach, gdzie istnieją i działają miejscowe towarzystwa kredytowe.“

ROZPORZĄDZENIA I OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Aresztowanie pracowników instytucji użyteczności publicznej.

(Rozporządzenie Komendanta policji państwowej w Warszawie.)

W ostatnich czasach ponownie miał miejsce fakt aresztowania pracowników kolejowych w czasie pełnienia przez nich obowiązków służbowych bez uprzedniego powiadomienia o tem bezpośredniej władzy aresztowanych.

Ponieważ podobne postępowanie uniemożliwia wyznaczenie zastępstwa na miejsce aresztowanego, a tym samym wykonanie powierzonych mu czynności, co niejednokrotnie może wywołać bardzo przykre następstwa, przypominam zarządzenia moje poda-

ne w Rozkazach Dziennych № 1486 z dnia 19 lutego 1921 r. p. 7 i 1625 z dnia 4 sierpnia 1921 r. p. 8 i polecam kierownikom komisariatów i urzędów P. P. wydać podwładnym organom zarządzenia, jak winni postępować w wypadkach, gdy zachodzi potrzeba aresztowania pracownika instytucji użyteczności publicznej, pełniącego lub zdążającego na służbę, i dla uniknięcia w przyszłości podobnych wypadków stale pouczać ich w tym względzie.

ŻYCIE PROWINCJI

Politechnika w Łodzi.

Przemysławiec łódzki Oskar Kon z okazji 25-lecia działalności w Tow. akc. widzewskiej manufaktury w Łodzi ofiarował na ręce Zarządu m. Łodzi sumę 50 milionów mk. na założenie i otwarcie w Łodzi Politechniki pod warunkiem, że do uczelni tej będą mieli wstęp jako słuchacze przedewszystkiem wszyscy obywatele Łodzi bez jakiegokolwiek ograniczenia wyznania i narodowości, a tylko w wypadku wolnych jeszcze wakansów inni, pragnący w murach jej zacerpnąć wiedzy. Kwota powyższa płatna będzie w następujących ratach: Mk. 10,000,000 przy założeniu kamienia węgielnego pod gmach uczelni; mk. 15,000,000 po ukończeniu budowy gmachu na zewnętrzne urządzenia, oraz mk. 25,000,000 w dniu otwarcia uczelni.

Magistrat łódzki powołał specjalną komisję do szczegółowego omówienia tej sprawy.

Łódzka Rada miejska i nauczycielstwo.

Wobec niewłaściwego zachowania się nauczycieli szkół powszechnych, obecnych na posiedzeniu Rady miejskiej podczas rozpatrywania sprawy dobrowolnych dodatków dla nauczycielstwa, magistrat m. Łodzi postanowił zwrócić się do zarządu głównego Związku polskiego nauczycielstwa szkół powszechnych, piętnując zachowanie się członków Związku nauczycielskiego, którzy pod kierownictwem swego zarz., pomimo uchwalenia podwyżki dodatku miesięcznego z 6 do 13 tysięcy marek, obrzucili obelgami członków Rady miejskiej i magistratu. W razie nieotrzymania należytej satysfakcji, magistrat wystąpi do Rady miejskiej z wnioskiem o cofnięcie dotychczasowych dodatków.

Taryfa tramwajowa w Łodzi.

Łódzka Rada miejska podwyższyła w kwintniu taryfę tramwajową do norm następujących: dla osób dorosł. do mk. 40, dla młodzieży szkolnej, dzieci i wojskowych niższych szczebli do mk. 20. Wykupiony bilet do g. 9 rano daje posiadaczowi prawo przesiąść się raz jeden w określonym kierunku bez osobnej dopłaty, bilety miesięczne dla wszyst-

kich instytucji i osób prywatnych mk. 8,000, przejazd nocny mk. 140 przejazd od g. 10 do g. 11.30 wiecz. mk. 70. Z ceny pobiera się 10% na rzecz miasta. Z biletów dla dorosłych potrąca się mk. 6 na fundusz renowacyjny.

Odpowiedzialność kolei za pożary.

Zgierska Rada miejska poleciła magistratowi wszcząć potrzebne starania u władz nadzorczych w kierunku uzyskania od dyrekcji kolejek dojazdowych dostatecznych gwarancji, zapewniających zarówno bezpieczeństwo, jak i ewent. odpowiedzialność pieniężną za straty wywołane pożarami wynikłymi od iskier z parowozów kolejki dojazdowej, kursującej na przestrzeni Zgierz -- Ozorków.

Walka z głodem mieszkaniowym.

Pabjanicka Rada miejska wobec coraz bardziej zwiększającego się głodu mieszkaniowego w Pabjanicach powołała do życia specjalną komisję, która ma za zadanie: 1) zbadać wszystkie mieszkania w mieście i zrobić wykaz tych, które mogą być uważane za zbyt obszerne dla danej ilości mieszkańców; 2) zrobić wykaz mieszkań próżnych lub fikcyjnie zajmowanych, a także całych domów niewykończonych i obmyśleć projekt umożliwiający ich wykończenie w każdym poszczególnym wypadku; 3) zająć się dokładnem opracowaniem projektu budowy domów mieszkalnych na szerszą skalę i obmyśleć sposób zebrania odpowiedniego funduszu (podatek od lokatorów, państwowy fundusz mieszkaniowy, współdzielnie, zawarcie umowy z już istniejącymi instytucjami lub przedsiębiorstwami i t. d.); 4) zażądać od ministerstwa powtórnie zgody na rekwizycję wolnych i luksusowych lokali.

Budżet łowicza.

Rada miejska m. Łowicza zatwierdziła projekt budżetu za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1922 w ogólnej sumie wydatków zwyczajnych 74,069,364 mk., nadzwyczajnych 56,530,636, oraz w sumie dochodów zwyczajnych 83,478,138 i dochodów nadzwyczajnych 47,028,081 mk. Magistrat upoważniono do przekroczenia budżetu o 25%.

INFORMACJE.

Opieka nad niemowlętami.

Towarzystwo opieki nad niemowlętami w. m., Graniczna 17, które od lat kilku rozwija swą działalność na polu opieki nad niemowlętami Warszawy, otworzyło niedawno trzecią stację opieki nad niemowlętami przy ul. Stawki 24. W nowej stacji, podobnie jak w dotychczasowych na Granicznej 17 i na Jagiellońskiej 4 na Pradze, udzielane będą matkom systematyczne porady lekarskie odnośnie racjonalnego odżywiania i pielęgnacji niemowląt oraz wydawane będą odpowiednio przyrządzone mleko i przetwory mleczne,

mydło, wyprawki etc. Oddział będzie się opiekował niemowlętami bez różnicy wyznania.

Podatek od własności nieruchomości.

Wydział podatkowo-egzekucyjny Magistratu podaje do wiadomości, że termin składania reklamacji na wymiar podatku miejskiego od własności nieruchomości w m. Warszawie na okres 1922,4 upływa w dn. 15 maja r. b.

Zużycie wody.

W m-cu kwietniu 1922 r. stacja filtrów miejskich dostarczyła wody filtrowanej:

a) do górnego miasta 2,324,199 metr. sześć.
b) „ dolnego „ 394,960 „ „

Ogółem 2,719,159 „ „

dziennie przeciętnie: 90,639 „ „
maximum d. 24 97,736 „ „
minimum d. 19 80,659 „ „

Treść N-ru 37-go:

Dział urzędowy:

Taryfa opłat budowlanych.
W sprawie opłat stempowych.
Ruch służbowy.

Część nieurzędowa:

Przebudowa węzła kolejowego; Warunki terenu tunelowego. I.

Z zagadnień komunalnych:

Długoterminowy kredyt hipoteczny.

Rozporządzenia i obwieszczenia rządowe:

Aresztowanie pracowników instytucji użyteczności publicznej.

Życie prowincji.

Informacje.

O G Ł O S Z E N I A.

Magistrat m. st. Warszawy podaje do wiadomości, że w d. 18 maja r. b. o godz. 11 przed południem, odbędzie się w Inspekcji handlowej Magistratu, ul. Dobra Nr. 73 róg Karowej,

licytacja na sprzedaż żelaznego szmelcu,

znajdującego się na składach w halach targowych: na pl. Mirowskim w ilości około 12,448.8 kilogramów i w hali na placu Kazimierza W. w ilości około 409,5 kilogramów.

Licytacja ustna „in plus” rozpocznie się od cen: 70 mk. za kilogram szmelcu lanego i 26 mk. za kilogram szmelcu innego.

Reflektanci winni złożyć kaucję w sumie 100,000 marek.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w inspekcji handlowej w godzin. biurowych.

Komisarz miejski okręgu ogłasza, że 9 maja 1922 r. w domu Nr. 54 przy ulicy Złotej będą sprzedane przez licytację ruchomości, należące do Mieczysława Liwszycy, na pokrycie należności miejskich. 323

Komisarz miejski 3 okręgu ogłasza, że 10 maja 1922 r. w domu Nr. 1 przy ulicy Pawiej będą sprzedane przez licytację ruchomości, należące do Szmula Bassa, na pokrycie należności miejskich. 324

Komisarz miejski 3 okręgu ogłasza, że 10 maja 1922 r. w domu Nr. 9 przy ulicy Mylnej będą sprzedane przez licytację ruchomości, należące do Rosenbluma Szyji na pokrycie należności miejskich. 325

Komisarz miejski 3 okręgu ogłasza, że 10 maja 1922 r. w domu Nr. 9 przy ulicy Nowolipki będą sprzedane przez licytację ruchomości, należące do Listiga Arona, na pokrycie należności miejskich. 326

Komisarz miejski 3 okręgu ogłasza, że 10 maja 1922 r. w domu Nr. 18 przy ulicy Nowolipki będą sprzedane przez licytację ruchomości, należące do Rubinsztejna Moszka, na pokrycie należności miejskich. 327

Komisarz miejski 16 okręgu ogłasza, że 11 maja 1922 r. w domu Nr. 5 przy ulicy Puławskiej będą sprzedane przez licytację ruchomości, należące do Zelmana Szaca, na pokrycie należności miejskich. 328

Od Administracji

Celem uniknięcia pomyłek i zwłoki w wysyłaniu numerów, Administracja „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” prosi o przesyłanie prenumeraty wyraźnie pod adresem „Redakcja Dziennika Zarządu m. st. Warszawy,” oraz o zaznaczanie na odcinkach przekazów, że odnośna suma jest przestana na prenumeratę pisma.

Redaktor: Stanisław Mierosławski.

Wykasana w drukarni miejskiej.